

Выходить у Львовѣ
по дня (крѣмъ недѣль и
гр. кат. святыхъ) о 5-ой го-
динѣ по полудни.

Администрація и
Экспедиція подѣ ч. 8
Улиця Чарнецкого.

Редакція подѣ ч. 4
улиця св. Антонього.

Письма принимаютъ ся
лишь франкованъ.

Рекламація неопе-
чатанъ вѣдѣній будъ порта.
Рукописи не ввертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Газеты Львовской“.

Предплата у Львовѣ
въ Администраціи „Газеты
Львовской“ и въ ц. к. Ста-
ростахъ на провинціи:

на цѣлый рокъ 2 вр. 40 к.
на полъ року . 1 вр. 20 к.
на четверть року . 60 к.
мѣсячно 20 к.
Поодинокъ число 1 кр.

Зъ почтовою пере-
сылкою:
на цѣлый рокъ 5 вр. 40 к.
на полъ року 2 вр. 70 к.
на четверть року 1 вр. 35 к.
мѣсячно 45 к.
Поодинокъ число 3 кр.

Ч. 44.

Недѣля 24 Лютого (8 Марта) 1891.

Рокъ I.

Переглядъ політичний.

Звычайно передъ весною ходять слухи, якъ не о войнѣ, то о подорожѣ цѣсарѣвъ и корольвѣ. Такъ само и теперь. Недавно рознесла ся вѣсть, що царь має зѣхати ся зъ нашимъ цѣсаремъ а токожь що и цѣсарь Вильгельмъ приѣде на польованье до Сиріи. Теперь подають за певну вѣсть, що царь, въ дорожѣ до Атенъ на встрѣчу сына своего, має одвѣдати двѣр австрійскій у Вѣднѣ, зъ одки поѣде до Берлина. Перша часть поданой вѣсти, особливо по симпатичномъ принятю въ Петербургѣ Архикнязя Франца Фердинанда, подбѣйна до правды, що до другої позволено собѣ сумнѣвати ся. Еслибы однакъ пришло до того, бувъ бы то фактъ чересмѣрно важный и вplyваючій навѣтъ дуже на удержанье загально бажаного сукою. Тымчасомъ есть правдою, що Россія обсаджуе войскомъ все мѣсцевости найблизшій границѣ російско-нѣмецкой.

Руска пословица каже, що де дѣдко не може, тамъ бабу пошла. И если-бы не було на то жадного иного доказу, крѣмъ нещасной Сербіи зъ еи экс-королевою Наталією, то одинъ сей доказъ бувъ-бы достаточнымъ, до стверженя правды той пословицы. Одъ хвилѣ сумного, Богъ знае чи правного розводу Наталіи зъ Миланомъ, выступила Наталія ворожо противо всехъ, и рады министрѣвъ и скупщины и Милана. Сербія подѣлила ся на двѣ части, одна ненавидитъ Наталію и хотѣла-бы еѣ насильно выправити зъ краю, другій ненавидитъ еѣ еще може горше, но волять терпѣти болячку, чтобы бодай въ части охоронити Сербію одъ неславы. Приклонникѣвъ своихъ має Наталія мало, послѣдне письмо Ристича до неї, облило всехъ еи сторонникѣвъ зимною водою, лишилось ихъ не много, а межи тыми першій Га-

рашанинъ. Сей, колись и досить славный министръ, побирае дуже горячо справу Наталію, не для святости самой справы, а наибольше для того, чтобы ворожо выступити противъ Милана. Новый кабинетъ вже въ першихъ дняхъ своего володѣня, станувъ въ трудномъ дуже положеню, черезъ Наталію. По абдикаціи короля Милана, королевскій тронъ въ соборѣ есть окрытый опоною, ажъ до дѣйственного обняти королемъ Александромъ правлена державою. Недавно, подчасъ вѣнчаня одной зъ дамъ двору, королева Наталія, прибувши до церкви, власноручно розвязала шнуры притримуючій опону, и сѣвши на тронѣ, сидѣла ажъ до сконченя богослуженя.

Справа та, на позоръ дробна, есть о много поважнѣйшою, поступокъ такой бувъ въ каждомъ разѣ образою маестату и регенція не може пустити его тихцемъ, тымъ больше, що сторонники Наталіи постарали ся о то, чтобы надати ей якъ наибольшого розголосу, и представити Наталію яко героиню и мученицу неповинну. Правдоподобно стануть радикалы знову домагати ся выголеня Наталіи зъ краю, и кто знае, чи не приѣде до того. Недавнымъ часомъ, коли такожь порушено сумну тоту справу, мусѣла Сербія оглядати ся на Россію, покровительку Наталіи. Россія теперь полишила свою опѣку и въ справу ту не гадае ся мѣшати, оддаючи еѣ пѣлкомъ узнаню правительства сербского. Крѣмъ безустанныхъ непокоѣвъ внутрѣшнихъ, тратитъ черезъ то молодой король, а сынъ Наталіи, много на симпатіи у народа. Конечною есть одже рѣчею, постарати ся о усуненъе Наталіи. Давнѣйше носила ся Наталія зъ гадкою основаня монастыря, въ котромъ була-бы игуменею, може-бы теперь регенція пригадала ей сею гадку. Все таки булабы Наталія въ монастыри першою и самодѣльною, а въ Сербіи до першенства дѣйти вже годѣ.

Змѣну кабинету сербского приняла Россія зъ вдоволенъемъ. Дивувати ся тому не ма причины. Теперѣшний министръ Пасичъ бувъ всегда ширымъ приклонникомъ Россіи, заходила навѣтъ обавя, чи не схоче онъ стремѣти до цѣлковитого приклоненя ся на сторону Россіи. Впрочемъ змѣна кабинету не принесла зѣ собою жадныхъ важнѣйшихъ змѣнъ. Правленье лишило ся все въ рукахъ радикаловъ. Корреспондентъ вѣденской часописи *Polit. Correspond.* обговоруячи теперѣшний односина Сербіи до Австрій, каже, що Россія не має ничъ противо тому, чтобы Сербія стремѣла до удержаня добрыхъ односинъ зъ Австро-Уграми, має ся однакъ розумѣти подѣ тымъ условіемъ, чтобы односина ты не змѣнили ся въ уягльбѣ и цѣлковиту зависимѣсть одъ одной державы. Правительство російске — пише дальше згадана часопись — заховае и дальше політику симпатіи и морального попертя, безъ недискретного мѣшаня ся въ справы домовы Сербіи. Мы не добачуемо въ томъ ничъ дивного, Россія въ Сербіи вже свое зробила. Чому однакъ не скаже Россія чогось подбѣного о Болгаріи?..

Figaro доносить, що симпатичне и великодушне (!) приняты, якого дѣзнала цѣсарева Фридерикова въ Парижѣ, такъ утѣшило матѣрь цѣсаревой, королеву Викторію, що въ переѣздѣ до полудневои Франціи, хоче вступити до Парижа. Кто хоче, най вѣритъ въ ширѣсть слѣвъ тыхъ. Прецѣвъ и цѣсарь нѣмецкій приказавъ зложити правительству французскому подяку за гостинне приняты его матери, а рѣвночасно стали ся многіи побоювати, чи не схоче онъ рѣшучо выступити противъ Франціи.

Уступленъе якогось кабинету, то рѣче те надзвычайна, пришло до того, що кождый тыждень приносить якусь змѣну. Всежь таки

КРЕСТЬ НА СТЕПѢ.

(Перекладъ въ I. Корженевского).

(Дальше).

Тѣ хитроци Калинецкой, збивали зъ тропу старого; однакъ коли разъ глубоко задумана ходила тою степкою, по котрой не давно зъ полковникомъ доптала и понуривши очи въ землю веначе за слѣдами его ногъ глядѣла, старый усмѣхнувъ ся, кажучи самъ до себе: — Ой крутить мой ангель, моспаненьку, крутить!

Бѣда була скоро и дорога добра. Коли сухо и тепло, нема надъ подорожъ подольскимъ гостинцемъ, твердымъ та широкимъ. Бѣде ся нимъ далеко прятнѣйше якъ шокою, котра своимъ горкотаньемъ томить а просто вытягне ною лѣвнѣю кучить. Въ дорожѣ Калинецка була якась задумана и нерозмовна. Все лишь выглядала черезъ оконце кариты а око еи загибало въ тыхъ непрозрѣнныхъ обшарахъ пѣль, то нуло въ чудной красы гаяхъ, розглядало ся въ просторныхъ и засѣбныхъ селахъ, уманьныхъ зеленѣю, зъ поза котрой пишала ся тутъ палата бѣлостѣйна, тамъ корчма мовъ палата, то зновъ стайнѣ красшій чимъ двѣрь, або

горельня, до котрой стайнямъ не мѣрити ся. Тѣтка зпершу намагала розборкати еи сумну задуму, звертаючи увагу на красу и богатство сторонѣ, котры минали; але коли разъ и другій учула сухе та коротке слово „бачу“, дала спокой и лишила еѣ думати дальше. Есть бо и надъ чимъ думати дивлячись на сей чудный край. Середъ тыхъ щедрыхъ дарѣвъ землѣ, даючои избыточну поживу всему, що на нѣй живе — можна одѣйти одъ себе зъ подиву; можна духомъ взлетати ажъ до сен провидѣнной руки, котра стѣлько скарбѣвъ розсыпала тутъ для людей, и горювати, чому то люде невдячній та на тѣ дары такъ байдужній; чому маючи на своѣй землѣ все, не старають ся такъ обзавестись, чтобы тутъ имъ було добре, чтобы не захочувалось шукати свѣтами розкошей, оплачуваныхъ добытымъ грошемъ зъ той землицѣ, и не выставляти за те на посмѣховиско чужинцѣвъ.

Але Калинецка хита не о томъ мыслила, особенно въ третѣмъ дни подорожи. Красне Подолье змѣнюе ся одтакъ на край тымъ засѣбнѣйшій але одностайнѣйшій, чимъ ближе до береговъ Богу. Ланы пшеницѣ стають просторнѣйшій а села рѣдшій, но за то величезнѣ; лѣвы десь подѣвають ся а око блукае по непрозримѣй далѣ. Наша молодича втомлена розглядомъ, засунула ся въ глубъ повозу котячого ся по рѣвнѣй и гладѣйшій дорожѣ, та заснула.

Наразъ конѣ станули и она прочкнула ся. Выглянула оконцемъ и побачила хороше стадо овецъ, котре сходячи на греблю гурмомъ передъ коньми не могло рогупитись. Бѣхали одтакъ нога за ногою, а Калинецка сперши личико на оконци, споглядала цѣкливо то на се ворохливое стадо, то на величезное село, красуюче ся по за греблю и ставомъ, котре хотъ не було убрание зеленію деревинъ, якъ буває на Подолію, всежь таки мало хорошій видѣ. По лѣвѣй сторонѣ де бувъ двѣрь и будынки господарскій, видко було лишень тѣвнѣстѣ липы и смаглы тополь, мовъ тѣ стовбы одномѣрно обступившій обѣстье рядами. Пречудный бувъ вечѣрь. Одъ ставу заносило холодомъ, тожь и не гнѣвала ся, чому конѣ пристають на греблѣ, напорѣ бо збитои череды, еи меканье и цѣлый той краснѣй видѣ бувъ для неѣ дуже забавный. Образъ той чванивъ ся ще и тымъ, що по лѣвѣмъ боцѣ ставу конюхи вели до воды коблканайцятъ прехорошихъ коней, котры спинованѣ сильными руками, на дармо рвали ся гарцювати; оподавъ зновъ наспѣвало стадо хорошихъ украинскихъ коровъ, зъ котрыхъ одинъ бѣгли мовчки, другій спѣшили ревути, остальнѣ же ходомъ поважнѣмъ, мовъ-бы якій панѣ, гордѣ своими рогами и невычайнымъ родомъ, приближували ся. При конци гребли Калинецка наздрѣла великій палъ зъ таблицей. Здалека вже споглядала она на той знакъ, цѣквава дознатись, чие то село, кто той газда,

последна зміна габинету румунського дуже дивна. Новий кабінет уконституовався ся слѣдуючимъ ладомъ: Генераль Фльореско, президентъ безъ теки, Котарджи, министръ справъ внутрѣшнихъ, Вернеско министръ финансовъ и торговлѣ (лишень тымчасово) Ексархъ министръ справъ заграничнихъ, Изворанъ м. правосудія, проф. Теодореско м. просвѣты, полковникъ Лябваранъ м. войны, Олонеску м. робѣтъ публичныхъ.

По уконституованю представивъ ся новый кабінетъ обомъ Избамъ и заявивъ, що въ політицѣ заграничній буде держати ся той самої політики, якої державъ ся кабінетъ старий. Изба послѣвъ по довгихъ а бурливыхъ дебатахъ большістю голосовъ заявила нагану новому кабінетови. Було то однакъ послѣднє рѣшенє Избы передъ ея розвязаньємъ. Уступаючи буде она могла сказати, що уступає, вѣрна своимъ переконаньямъ, уступає зъ менше дурною опозицію одъ тыхъ, якими воювала одъ хвилѣ своєї першої дѣяльности.

В Ы Б О Р Ы .

Браковска Изба Гандлева выбрала одноступно посломъ д-ра Рапанорта.

Зъ выборѣвъ Избъ гандлевыхъ въ Австріи горѣшній и Моравіи вышло поповно чотирехъ нѣмецко-либеральныхъ. Стосупокъ поставъ незмѣненный.

Зъ выборѣвъ курій мѣстѣ въ Австріи долѣшній, зъ вынѣткомъ Вѣднѣ, вышло двоухъ нѣмецко-либеральныхъ, двоухъ нѣмецкихъ народовцѣвъ, одинъ антисемита. Нѣмецко-либеральнї одобрили антисемитамъ два мандаты.

Въ вѣденскѣмъ округѣ выборѣмъ Гернальсѣ, одержавъ князь Лихтенштайнъ 2978 голосовъ, кандидатъ нѣмецко-либеральныхъ и демократѣвъ Кронаветтеръ 2736 голосовъ, антисемита Фрасель 1013 голосовъ. Выборѣ стислѣйшій помежи кн. Лихтенштайнѣмъ а Кронаветтерѣмъ одбуде ся въ субботу.

Въ вѣденскѣмъ округѣ выборѣмъ Льеопольдштадтѣ выбраннымъ зѣставъ профессоръ Суессъ (нѣмецко-либеральнї) 3420 голосами. Контркандидатъ антисемитскїи отримавъ 2691 голосовъ.

Округъ выборѣмъ Ляндстрассѣ выбравъ Соммаругу (нѣмецко-либеральнї) 2196 голосами.

Въ округѣ выборѣмъ „на Вѣденю“ одбуде ся выборѣ стислѣйшій помежи нѣмецко-либеральнымъ Матшеко и антисемитѣмъ Гауцкимъ.

Въ округѣ Маргаретенѣ одбуде ся выборѣ стислѣйшій помежи антисемитѣмъ Люгерѣмъ а нѣмецко-либеральнымъ Гергардусѣмъ.

Округъ Маріягильфѣ выбравъ антисемиту Паттая 2147 голосами противъ Бенедиктови (нѣмецко-либеральнї).

Округъ Найбау выбравъ антисемиту Гессмана 2433 голосами, противъ дотеперѣшному послѣви Крайтциговѣ (демократѣ), котрый отримавъ 2052 голосовъ.

Округъ Йосефштадтѣ выбравъ антисемиту Шльесингера.

Въ округѣ Альсергундѣ одбуде ся выборѣ стислѣйшій помежи нѣмецко-либеральнымъ Врабецѣмъ и антисемитѣмъ Вармутѣмъ.

Округъ Сексгауѣ выбравъ антисемиту Шнейдера 3570 голосами противъ нѣмецко-либеральному Фридериковѣ Сиссовѣ, котрый отримавъ 2333 голосовъ.

Скрутиніюмъ зъ выборѣвъ въ середмѣстѣ Вѣднѣ не зѣстало еще укѣчене, однакъ выборѣ нѣмецко-либеральныхъ Гербета, Коппа, Явеса и Екснера заповненнї.

Дотеперъ зыскали антисемиты у Вѣднѣ два мандаты одъ демократѣвъ и оденъ одъ нѣмецко-либеральныхъ.

Три округи выборѣмъ мѣстѣ въ Краинѣ выбрали трехъ народово-консервативныхъ Словенцѣвъ. Стосупокъ поставъ незмѣненный.

Зъ девяти округѣвъ выборѣмъ курій громадъ сельскихъ вышло трехъ Словенцѣвъ, пятьохъ католицко-консервативныхъ и одинъ нѣмецкїи народовецъ. Словенцѣ зыскали одинъ мандатъ. Нѣмецко-народовцѣ стратили округъ Юденбургъ на рѣчь католицко-консервативныхъ.

При выборѣ зъ Избы гандлево-промысловой въ Празѣ всѣ Старо-чехи, въ числѣ 21, оддали пустї картки. Дотеперѣшнї репрезентанты Избы, дрѣ Цайтгаммеръ и Цукеръ, оголосили освѣдченє, що не кандидують. Выбрано двоухъ Молодо-чехѣвъ 11 голосами молодѣ-чехскими.

Стислѣйшї выборы въ мѣстѣ Празѣ одбудуть ся дня 16 с. м.

Въ Кромьерижи нѣмецко-либеральнї кандидатъ Гайнеманнъ зѣставъ 1248 голосами выбранный депутатнымъ до Думы державной. Антисемита Верганї, издатель писма *Deutsches Volksblatt* отримавъ 437 голосовъ.

Въ Градисцѣ парохъ капитулы Йорданъ, зѣставъ выбранный большістю 5 голосовъ, противъ либеральному Италіянцевѣ Льовисони.

Въ Паренцо при выборѣ стислѣйшїмъ помежи Италіянцемъ Верготини а Кроатѣмъ Лагини, перейшовъ Верготини большістю двоухъ голосовъ.

Округъ I мѣста Вѣднѣ выбравъ народово-либеральныхъ: дра Гербета 3859 гол., дра Коппа 3765 гол., дра Явеса 3513 гол. и Екснера 3445 голосами.

такъ засѣбный, котрого помешканье своимъ порядкомъ притягало очѣ, котрого подданї мали такї опрятнї а не пуженнї будынки, котрого многї стада зъ веселымъ рыканьємъ бѣгли до воды, котрого слуги чисто приодѣтї зъ веселымъ и здоровымъ лицемъ коло господарства ходили. На таблицѣ стояла така надпись: „Повѣтъ балтскїи, село Шабранъ, Антона Корыцкого, душъ 900“. Прочитавши се, що мовѣ-бы дивною якоюсь силою придало цѣлому краєобразови ще больше красы, молодїця вгорнула лице межѣ долонѣ, чула бо якъ кровь набѣгаюча, покрасила ягоды зрадивымъ румянцѣмъ.

— Чне то село Юзю? — считала тѣтка.

— Я незапримѣтила — одповѣла молодїця а сее лгунство, було мѣрою, що ся дѣяло въ серцю и причинило ся до большого ще еи помѣшаня.

Коли минули греблю и вѣхали на дорогу проходячу мимо двора, здавало ся еѣ, що въ томъ домѣ, все жде на ню готове, що ворота одчинить ся, кѣмнаты будутъ прибранї а на крыльци господаръ зъ чемностію попросить и зъ бѣочимъ ся серцемъ впровадитъ еѣ подъ сю ковли, де радѣ-бы оставити еѣ на всегда.

Тыми гадками занята, давши приетупъ солодкѣй надѣвъ до своихъ грудей, вѣхала мовчки и не зводила очѣй зъ той громады будынкѣвъ

рѣжнихъ, що бѣлѣлись передъ нею, и зъ тыхъ величезныхъ деревинъ, котрї пригинаючи легонько свои верхки, неначе примановали еѣ до себе. Коли однакъ вже зрѣвнались зъ двоумъ, побачила небога, що ворота заперти, на подвѣрїю живої душѣ не видко, всѣ дверї позачинюванї, а окна оконницями и зелеными затулами щѣльно позакриванї. Глуха та мертвеча тишина, розсѣла ся въ тыхъ будѣвляхъ, все показовало, що тутъ пустка, въ котрѣй нѣхто не жие, що властитель мабуть вырѣкъ ея тыхъ посѣлостей а самъ десь далеко.

Молодїцѣ стало важко на серцю, облетнї мрїѣ розвѣялись, лишивши по собѣ жалъ и невыразиму тугу за тымъ, що не було еи, до чого не мала права, а що выдавало ся вѣй мовѣ бы выдерте добро, якъ незаслужене пошеханье. На очахъ блынули двѣ слезы, скоро обтертї, она всунула ся глубше въ повѣзъ, байдужна вже на красной видѣ и на слова доброй тѣтки, котра побачивши змѣну въ нѣй, намагала розкошкати еи заеумованье.

Такъ минули село. Коли повѣзъ швидко покотивъ ся одъ Шабранецкой корчмы, де фѣрманъ на хвилю спинивъ конѣ, чтобы розпитати про дальшу дорогу; коли вже очутились въ щирѣмъ поли, а тихїй вѣтрець навѣявъ на нихъ запахъ цвѣтучихъ ландѣвъ и сѣножатей, Калинецка стала трохи рѣзвѣйша, спокойнѣйша, а зитхнувши нишкомъ, погадала собѣ:

Д О П И С И .

Зъ Села.

Одного разу приѣхавъ я до малого, провинціального мѣстечка Ш., саме въ пору, коли выходили школярѣ зѣ школы. Хоть число школярѣвъ було значне, та переходячї коло мене бачили передъ собою священника, то мимо того анѣ оденъ зъ нихъ не уважавъ за потрібнє поздоровити мене христїанскимъ привѣтомъ, якъ се есть въ звичаю на провинціи.

Такѣ поведенье школьной молодежи, зрѣбало на мене прикре вражѣнье, не якобы менѣ залежало на поклонахъ сеї многонадѣной лѣторости народа нашего, але що въ томъ маловаженю представителя католицкой вѣры, я бачивъ маловаженє самої вѣры.

При найблизшїи случайности подѣлявъ ся я самъ моимъ спостереженьємъ зъ управителемъ дотычної школы, котрый бувъ менѣ добре знакомый. — „Маєте слушнѣсть — сказавъ онъ — и менѣ самому неравъ ажъ лично робить ся, коли прїйде менѣ на гадку пытанье: що зъ той нашої молодежи колїсь буде, якъ она выйде въ люде? Бо мы учитель бачимо то и досвѣдаемъ щоденно, що теперѣшна молодѣжь якась така непокрѣлива, бутна а навѣтъ зухвала, що годѣ собѣ рады зъ нею дати“. Коли я примѣтивъ зъ моеї стороны, що така буде молодѣжь, яку намъ школы выховаютъ, онъ згодивъ ся на тоє, но разомъ и додавъ, що становище учителя въ школѣ есть дуже труднє, особливо одъ часу, коли знесено кару тѣлесну для школярѣвъ; лучаютъ ся бо такї выпадки въ выхованью школьномъ, що ужитье сего „домашного средства“ оказуєсь конечнымъ для удержаня послуху и дисциплины. Вправдѣ може учитель завѣзвати въ потребѣ батка школяря, чтобы той власноручно вымѣривъ своей дитинѣ кару, але учитель перадо имасъ сеи крайности, бо бывали случаи, що такого родителя ажъ подъ загрозою кары арешту, можѣ було притягнути до школы; а коли одтакъ тростинка разъ розмахалась въ важкѣй руцѣ розгнѣваной головы родины, то самъ таки учитель мусѣвъ интервенювати, щобъ не було за богато того доброго.

Можѣ оно и бути, що сеї досвѣднїи педагогъ не помылявъ ся въ своихъ поглядахъ на справу дисциплины школьной, но я зъ своей стороны осмѣляюсь зрѣбити увагу, що причины индиферентизму религіиного у молодежи школьной, хоть на теперъ еще легкого, належитъ шукати десь глубше, мабуть чи не въ *выхованю самыхъ учителей* народныхъ.

Ось бѣ приходить на село такїи молоденькїи учитель, укѣиченнї семинаристѣ. Одержавши въ семинарии зъ множества выкладаныхъ предметѣвъ майже университетске обра-

— Тутъ вже его нема, онъ вже певно въ Одессѣ на мене жде.

На тканѣ того ново-повязтого догаду, буйна выобразя стала вышывати новї узоры, а серце ховившиєсь нової сподѣванки, прибарвило ихъ цѣ найкрасимѣ красками. Тѣ надѣвъ, можѣ бы ще розцвѣднї ся були буйнѣйшимъ цвѣтомъ, еслибъ була звернула свою увагу на одну малу рѣчь, при Шабранецкой корчмѣ.

При стобѣ, подпирѣючѣмъ высунену по надѣ будынокъ кровлею, стоявъ привязанный конѣ, а на нѣмъ козакка кульбака зъ пистолетами въ олѣстрахъ. На лавѣ подѣ корчмо сидѣвъ козакъ-дворакъ и мовѣ бы когось выгладавъ. Бувъ то рослїй, плечистый, бѣстроокїи хлопця, смаглий на лицо, прикрашенѣмъ вже сивѣочими вусами, котрї разѣ-поразѣ натягавъ губою и зубами прикушувавъ.

Хто не бачивъ украиньского козака, най ему придивитъ ся, закалъ бо той, такую важну родю до недавна гравшїи по паньскихъ дворахъ украиньскихъ, загибає вже, и рѣдко вже де подыбати можна такую вродливу и моторну людину. Той, про котрого говоримо, бувъ ще зъ тыхъ старыхъ, вѣрнѣй панѣви безъ границъ и готовый на его слово хоть бы въ огонь.

(Дальше буде.)

вованье (бодай въ миниатурѣ), та наслукавшись въ припадку шумныхъ фразъ о взнесломъ покликаню стану учительского, приносить онъ часто зъ собою значну дозу зарозумѣлости и горючливости. Знаючи, що школа есть вынята зъ поды наглядю власти духовной, стараеся учитель заняти взглядомъ Церкви становище *imponuere*, ставлячи школу побочъ Церкви не яко молодшу, але яко зовѣтъ *равнорядну* поестру-ровесницю. Колижь до того всего учитель прочитавъ нещасне дѣло Бихнера „Sifa i materya“, а не здумавъ его критично перетравити въ своѣмъ умѣ та оддѣлти здоровше зерно одъ смѣти и половы — ставе зъ него сконченый раціонализмъ, якъ не що горшого. На зборинахъ кружковъ педагогичныхъ падають одтакъ слова: „Колн зъ священникомъ удасть ся жити въ згодѣ, то добре, колижь нѣ, то — война!“ (автентичне!...)

Застерѣгаю ся рѣшучо, що не маю тутъ на гадцѣ *zagalny* учительства, яко стану, понимаючого серіозно свою многоважну задачу на видичномъ поли народной просвѣты, тогды бо станъ сей заслугоє на *повну почесть* — однакожь зъ другои стороны запресити годѣ, що лучають ся поодинокй и, на жалъ, нерѣдкй випадки згаданыхъ выше екстремовъ. Осъ такихъ кѣлыка.

Священникови въ К. удалося примѣтити въ одной львѣвскѣ бурѣ одного изъ здѣлншыхъ овоихъ сельскихъ школярѣвъ, де укѣнчивъ онъ низшу гимназію. По укѣнченю студій въ семинари учительскѣй, дѣстає той посаду учителя въ своѣмъ родинномъ селѣ. Зъ першу иде все гараздъ, ажъ нагадує собѣ учитель, що старенькй священникъ мабутъ пониживъ его въ очахъ людей, не оддавши ему учителеви довжної визиты, по всѣй формѣ етикетальной. Значнаєсь „война“. Учитель маючи свояковъ въ селѣ, котры очевидно за нимъ потягають, вынаходять деякй мнимй надужити священника, зачинають ся всякй слѣдства и комисіи, не выказавшй однакожь нѣчого такого, за що можна бы священника, „высадити“ зъ парохіи, ажъ въ конці власти школьной выдалося за много тои „енергій“ та перенесла учителя на инше, супокѣннѣйше мѣстце.

Чи при такѣй не созиздаючѣй але разоряючѣй борбѣ школы зъ церковю есть можливѣ успѣшне выхованье и уморальненье молодежи школьной, лишаю осудово читателѣвъ.

Якъ въ повисшомъ случаю уражена амбиція учителя була причиною зорваня такъ потрібной и пожаданой гармоніи Церкви зъ школою, такъ въ иншихъ, не менше сумныхъ, случаяхъ, непростимый индиферентизмъ религійный наноситъ необчислимй шкоды, вродженѣй религійности, нашого народа.

И такъ; звѣтний менѣ одинъ панъ, котрый за цѣлый часъ своего дводѣтного пробуваня на посадѣ сельского учителя, анѣ разу не явивъ ся въ церквѣ анѣ самъ, анѣ зъ молодежею школьною. Иншій зновъ учитель, загорѣлый мысливецъ и рыболовъ, не толькы, що нѣколи не загляне до дому Божого, вымовляючись тымъ, що тамъ буцѣмъ душно та нема мѣстца для школярѣвъ, але своимъ поведеньемъ дає явне збрѣненье. Коли бо въ недѣлю або въ свято въ церквѣ приносятъ ся безкровная жертва, а часть людей, для тѣсноты мѣстца, въ наболномъ скупленю духа подѣ стѣнами церкви прислухуєсь богослуженю — тогды то, въ той самѣй торжественнѣй хвилѣ, мусять они дивитись, якъ „либеральный“ просвѣтителъ ихъ дѣтворы школьной, сидитъ цѣлыми годинами надъ водою зъ удкою въ рукахъ, або зъ стрѣльбою на плечахъ лазитъ по болотахъ за дикою пташиною.

Белибъ такй народный учитель бувъ приватною особою, не потребуючою передъ нѣкимъ здавати одвѣту зъ своихъ поступковъ, мы не мали бы права о томъ писати. Колижь возьмемъ на розвагу, що священникъ и учитель суть публичными дѣлателями и першыми особами въ громадѣ, на котрыхъ зверненй очн всѣхъ громадянъ, и котрыхъ кождый крокъ подпадає бачному осудови хлопскон критики, то признати мусимо, що оба они повинни зъ кождымъ крокомъ своимъ совѣтно числитись. Имъ не вѣльно анѣ на хвильку забувати, що кождый поступокъ фальшивый, не згѣдный зъ ихъ важнымъ становищемъ въ суспѣльности школьскѣй, принесе той суспѣльности десять

разъ большу шкоду, якъ такй самый поступокъ звычайного громадянина.

Даруйте, братья учитель, если тутъ може деяке прикре слово упало, алежь годѣ — *amicus magister, sed magis amica veritas.*

Автономъ.

Хроника.

— **Б. Е. Панъ Намѣстникъ** переѣзъ практикантовъ концептовыхъ ц. к. Намѣстництва: Володислава Яновича, зъ Нового Сонча до Ропчиць, а Романа Комара, во Львова до Нового Сонча.

— **Ц. к. Дирекціи почты и телеграфовъ** перенесла ц. к. асистента почтового, Мѣчислава Яремовича, зъ Ришова до Бережанъ, а ц. к. офіціала почтового, Густава Борна, зъ Бережанъ до Калуша.

— **Ц. к. Рада школьна красна** именовала тымчасового учителя Стефана Джугана, въ Поворовнику, старшимъ учителемъ школы етатовои въ Поворовнику; тымчасового учителя молодшого, Жигмонта Ковшовского, въ Тарновѣ, старымъ учителемъ молодшимъ, завѣдающимъ школою филіальною въ Тарновѣ; тымчасового учителя, Юана Годошаньского, въ Зарудцяхъ, старымъ учителемъ школы етатовои въ Зарудцяхъ; тымчасового учителя, Юана Каминьского, въ Старомъ Сончи, старымъ учителемъ 4-класовой школы етатовои въ Старомъ Сончи; тымчасову учительку молодшу, Елену Аптечку, въ Ядѣвникахъ Подгорныхъ, сталою учителькою молодшою 2-класовой школы етатовои въ Ядѣвникахъ Подгорныхъ; тымчасового учителя, Ерама Зьоловского, въ Гумнискыхъ Фоксахъ, старымъ учителемъ школы етатовои въ Гумнискыхъ Фоксахъ; практикантку, Марію Грушечку, въ Ярославю, сталою учителькою молодшою 3-класовой школы етатовои въ Сендѣшовѣ.

— **Земля обѣщана.** Псѣли обчислень статистичныхъ чиселъ мѣсто Бердичовъ 77 тысячѣвъ мешканцѣвъ, въ тогѣ 8 тысячъ христіанъ, а 69 тысячъ жидѣвъ.

— **Штучна рука.** Профессоръ Линцеринъ въ Туринѣ збудовавъ руку механичну, котра цѣлковито має аступати руку живу. Першу пару такихъ рукъ жертвовавъ онъ робѣтникамъ желѣзнодорожному, котрый страшивъ обѣ долонѣ. Робѣтникъ сей трудитъ ся дальше яко пересувачъ вагоновъ. Руки штучнй мають бути такъ штучно зробленй, що можна ними навѣть и писати.

— **Зъ Нового Йорку доносятъ,** що въ Манилли напали розбѣйники на монастырь Францишкановъ. Монахи боронили ся. Настоятель и кѣлькохъ другихъ тяжко рареныхъ. Четирохъ розбѣйниковъ вже алапала полиція, рѣшта утѣкла зъ украдеными рѣчами.

— **Варшавскй малрѣ** рѣшили ся взяти участь въ выставѣ берлинскѣй.

— **Зъ Петербурга доносятъ,** що станъ здоровья в. кн. Юрія Александровича подѣлшивъ ся знатно, всежь таки мусить бы для поратоваля слабого здоровья побѣдствити черезъ икѣйсъ часъ въ теплѣйшомъ водусѣ. Для того выѣхавъ в. князь на тридѣневый побутъ до Альпіру.

— **Межи стациями Вайсенбахъ и Гросрайфлинъ** вѣлншла въ шнѣхъ илѣхъ въ ночи машина потягу особового йдучого зъ Санкт-Михель до Амштеттенъ. Машина и вагоны скотили ся до Амива. Одинъ подорожникъ, двоухъ кондукторѣвъ и машинистѣвъ легко раренй. Палача не одшадено.

— **Готель,** въ котромъ въ Брюксель замѣшавъ Булянкеръ, повный розличныхъ справодавцѣвъ дневникарскихъ. Генераль не може собѣ казати купити анѣ одного числа якои вебудъ газеты, чтобы о томъ не голошено по всѣхъ частяхъ свѣта. Зъ Парижа дѣстає онъ невчисленно много телеграмовъ.

— **Армія панска** складає ся р. 1891 въ двоухъ генералѣвъ, двоухъ полковникѣвъ и иподполковникѣвъ одного майора, двоухъ капитанѣвъ и четьрехъ поручникѣвъ и 60 жовѣрѣвъ, числяючи въ то вже и швайцареку сторожу. Кавальерій панска складає ся зъ 13 лицарѣвъ и 8 коней.

— **Передъ судомъ присяжныхъ** въ Черновцахъ одбувала ся на дняхъ розправа противъ трехъ парубковъ зъ Черепковецъ, обжалованыхъ о подѣлку сѣбрныхъ гульдѣновъ. Обжалованй признали ся, що зъ олову выливали на глинянѣй формѣ гульдѣны, давали ихъ однакъ лишень дѣвчатамъ до коралѣвъ. Понеже однакъ гульдѣны тѣ суть такъ штучнй, що кождый спѣзнає въ нихъ олово и лишень въ одной стороны мають пузденный вытѣекъ, освободжено обжалованыхъ одъ вини.

— **Въ Монахиюмъ** посла предствалена якоисъ французкой штуки ровнесли ся зъ галлеріи крики: вопъ зъ Французами! Предствалелье черервано а конецъ бурдѣ зробила полиція.

Вѣсти епархіальнй.

Леп. Львѣвска.

Презенты одержали оо.: Францъ Громадка на Сморявѣвъ и Ксенофонть Сосенко на Солонку.

Грамоту архіерейского благословленя при нагодѣ 50-лѣтнего ювилею священства одержавъ о. крил. Вас. Фортуня, деканъ и парохъ въ Тернополи.

Завѣзваный до кан. институтіи о. Ник. Сенишинъ въ Покровецъ на Береадѣвцѣ по 15 мартѣ с. р.

Уоблнєннй одъ прихода Зарудьє о. І. Редкевич.

Сотрудництво одержали оо.: Яросл. Янкевичъ въ Ширци и Ник. Левичкй у Велдѣжи.

Намѣстництво годить ся на кан. институтіи оо.: Брона Кмидикевича на Фрагу, Мих. Ваврпка на Кутище.

Кан. институваный на Вродки о. Ипол. Погорецкй.

Послѣднй вѣсти.

Зъ Пешту доносятъ, що въ Думѣ державнѣй одповѣдаючи министръ Шапари на интѣрпеляцію, длячого правительство поперло ноту російску въ справѣ нигилістовъ въ Болгаріи одповѣвъ, що гр. Кальноке довѣдавъ ся, будьтобы нигилісты, приготовуючи атентатъ на царя удали ся зъ Франціи и Швайцаріи до Болгаріи, и для того поручивъ репрезентативи Болгаріи, чтобы звернувъ увагу своего правительства. Легко могло ся виробити припуценье, що Болгарія подпомагає ворохобникѣвъ. То само зробили репрезентанты Нѣмечины и Итали. Правительство болгарске подяковало и запротестовало рѣшучо противъ тому, мовъ-бы оно подпомагало забуреня. Деякй особы дѣстали посадки на подставѣ сфалшованыхъ документѣвъ, подѣ прибраною назвою, правительство однакъ болгарске пыльно слѣдитъ за ихъ поступованьемъ. Изба прійняла одповѣдъ тоту до вѣдомости.

Правительство угорске хоче въ той сподѣвъ заострити регуляминъ обрадѣ соймовыхъ, чтобы презесъ Избы по трикратнѣмъ завѣзвано до порядку, мѣгъ зарядити выдаленье опонента зъ Избы. Передовѣмъ оппозиціи заявили, що будутъ супротивляти ся великимъ змѣнамъ регулямину.

Презесомъ Избы депутатныхъ въ Мадрытѣ выдраный маргвафъ Pidal у Моп.

ТЕЛЕГРАМЫ.

Вѣдонъ, 7 марта. П. Министръ справъ заграничныхъ, гр. Кальноки, удавъ ся вчера вечеромъ на кѣлыка дней на дворѣ цѣсарскѣй въ Пештѣ.

Берлинъ, 7 марта. *Tagblatt* отримавъ телеграмъ зъ Занзибару того змѣста: Виссманнъ поборовъ племя Кибого и здобувъ богату добычу. Двѣста Кибоговъ убито. Въ войску нѣмецкомъ было 2 убитыхъ и 16 раренныхъ. Адъютантъ Bumüller здобувъ штурмомъ мѣсцевѣсть Рома, где вывѣлено хоругву нѣмецку.

Торгъ збѣжемъ.

7 марта	Львѣвъ.	Тернопѣль	Подволо-чиска	Ярославъ
Пшеница	8.—8.25	7.85—8.10	7.60—8.—	8.—8.45
Жито	5.85—6.20	5.60—6.—	5.40—5.90	6.—6.35
Ячмѣль	6.—6.75	5.25—7.—	4.85—6.50	5.75—7.25
Овесъ	6.—6.70	5.80—6.35	5.75—6.20	6.20—7.—
Горохъ	6.20—9.75	6.—9.—	6.—8.50	6.30—9.75
Выка	—	—	—	—
Рѣпакъ	—	—	—	—
Хмель	—	—	—	—
Копишина чер-бѣла	42.—52.—	42.—52.—	45.—51.—	45.—52.—
Копишина бѣла	—	—	—	—
Оковита	—	—	—	—

Все за 100 кильо netto безъ мѣнка.
Хмель одъ — до — за 56 кильо.
Оковита готова за 10.000 лігр. пр. Юсо Львѣвъ одъ — до — за

Одвѣчательный редакторъ: Адамъ Креховецкй

ALFRED RASSL,
Schlesien. Troppau, österr.
ТОРГОВЛЯ НАСЪНЯ
для лѣсоводства и земледѣльства
поручае
всякого рода насѣныя en gross и en detail
заручаючи за это килкованье.
НАЙБОЛЬШІЙ СКЛАДЪ
штучно выработанныхъ средствъ до справленя поля
по умѣренныхъ цѣнахъ.
Прѣбки и цѣнники gratis и franco.

ЛЕВЪ ЯНИКОВСКІЙ
передтымъ А. ВАЙГЕЛЬ
ГОДИННИКАРЬ
у Львовѣ, улица Театральна число 16
поручае свои богатый складъ
зегарковъ золотыхъ, сѣрбныхъ, въ первоядныхъ
фабрикъ женевикихъ и французскихъ, тоже цѣпочки зо-
лотыя и сѣрбныя, удержуе на складѣ великій выборъ зе-
гаровъ стѣнныхъ, столовыхъ и пендулевыхъ, будиковъ
всякого рода по цѣнахъ найдешевшихъ.
Принимаетъ ся нараву всякого рода зегаровъ, гра-
ючихъ зегарковъ, токожъ великія наравы зегаровъ и го-
динниковъ старинныхъ и обновленые тыхъ-же.
Львовѣ, Авенія „Impressa“.

Ново отворена
ЛИТОГРАФІЯ
СТАНИСЛАВА ЧАЙКОВСКОГО
у Львовѣ, ул. Скарбовска ч. 6. (противъ Театру).
Маю честь повѣдомити Веч. Публику, що обнявъ я Заведеные
литографичне, по Б. Лисковскимъ и С-цѣ въ Станиславовѣ. Набувши
ту литографию, засмотривъ ся я въ великій запасъ сигнатуръ все-
кого рода, для нп. Антикеровъ якъ тожъ и всякія гравюры того рода,
котры поручаю Веч. Интересамъ. Выконую всякія артистичныя
работы въ zakresѣ литографіи входящій по найумѣренѣйшимъ цѣнахъ.
Поручаючи ся ласкавымъ взглядамъ, пишу съ въ глубокимъ
поважалемъ.
Станиславъ Чайковскій.

Новѣсть!
Не треба спиритусу щобы заварити воду
въ кѣльяхъ минутахъ до аготовленя чаю або кавы на
Non plus ultra оццднѣмъ „пикварцъ“ одначенѣмъ на
выставцѣ въ Крелсѣ надъ Дунаемъ сѣрбнымъ медалемъ
власного вынаходку знаной тутешной фирмы:
Фердинандъ Киндель и Владиславъ Герцъ
Львовѣ, ул. Галицка ч. 15
противъ торговлѣ корѣнной п. А. Маньковского, поручае
Веч. Публицѣ свою **Робѣтню и складъ** въ всякихъ
предметами въ составѣ блахарского дѣла входящими вы-
робами въ великомъ выборѣ а именно: **ванны всякой**
величины, до купелѣвъ насѣдывыхъ тушъ и
клизоты, парнѣ домовы итд.; споряджаю токожъ
покрытыя дахѣвъ и вежъ церковныхъ бляхою желѣзною,
цинковою или мѣдяною, дальше гаймы, орнаменты и вся-
кій ипшій украшени, при старыхъ будѣвшихъ спорядкають
ся такъ въ мѣсци якъ и на провинціи всякы наравы и
мальовила дахѣвъ. — Пріймають ся токожъ начиня ку-
ховныя до наравы и побѣляны по умѣркованыхъ цѣнахъ.
Замовленя зъ провинціи выконую одво-
ротною почтою.

РОБОТНЯ
СУКОНЪ МУЖЕСКИХЪ
ЮАНА МАЙЗЕНГЕЛТЕРА
у Львовѣ, ул. Собѣского, ч. 30
выконуе всякыя замовленя въ составѣ кравецтва
входящій, а именно:
убраня цивильнй, для Всеч. Духовенства
тоже и дитинячй
пѣсля найсвѣжшюи воды
по дуже пристоунныхъ цѣнахъ.
Поручаючи ся ласкавымъ взглядамъ Н. Т. Публики,
пишусь въ высокымъ поважалемъ
Юанъ Майзенгельтеръ.

Власного вырѣбу ковдры на ов-
чѣй воннѣ и
и баволнѣ одъ вл 450 на выку
цѣну до вл. 14 — матрацы воло-
сяны (3 подушолъ) одповѣдно до
ваги и рода шерсти, одъ зр. 16 до
30, вставки пружинной до лѣбокѣ
одъ найдешевшихъ до найлѣпшихъ
поручае въ найбѣльшомъ выборѣ
Юсифъ Шустеръ Львовѣ, ул.
Коперника ч. 7. Передѣлку и по-
крытыя старыхъ колдеръ и мате-
рацѣвъ принимаю. (1—10)

М. В. ТАУБЕРЪ
Заведеные рытовничне и власный
вырѣбъ стампиль кавчуковыхъ
тоже и фабрика
марокъ печатковыхъ
Львовѣ, улица Сикетуска ч. 6.
Замовленя въ провинціи вы-
конуе якъ найкорше.

Ф. Швехловичъ,
у Львовѣ, ул. Собѣского, ч. 32
поручае свою **робѣтню и складъ**
обува мужеского и дамского
по цѣнахъ найумѣркованыхъ.

Камяницѣ бѣльшій и
меншій добре
оплачуящій ся, подѣ користными
условіями до спроданя. **Игнатій**
Раппапортъ, Ягелльонска 17.

!! Кто хоче набути!!
истинно добрый и не дорогой зегар-
окъ або зигаръ стѣнный — най
удастъ ся въ довѣрїемъ до новой
фирмы годинникарской

КОНРАДА ШНАЙКАРТА
Львовѣ, ул. Галицка ч. 25 (на розѣ
улицѣ Валовой).
Фирма та, абы повысить собѣ
ласканыхъ покувателѣвъ, продае
въ дуже малую корыстїю найлѣп-
нй зигарки славныхъ фабрикъ
якъ: Лонгїнесъ, Сигрїетъ, Роз-
коффъ, и иныхъ — такъъ золоты
и сѣрбныя — токожъ **зигары**
стѣнныя, сальоновыя, бюровыя, будикы
и т. д. Власна робѣтня выконуе
всяку нараву точно и дешево
такъ мѣсцеву якъ и въ провинціи.
Нова та фирма поручае ся ласка-
вой памяти Веч. Публики.

Окулиста Дрѣ Гезангъ,
б. ельевъ ассистентъ и операторъ
на окулистичной клиницѣ проф.
Фухса у Вѣдни.
Львовѣ, ул. Ягайлоньска ч. 2
за противъ нового гмаху Касы
Ощадности.

ЗАВОЗВАНЬЕ!
Въ протягу 24 годинъ

можно въ всякою запорукою вы-
губити всякыя родъ щурѣвъ, мы-
шей домовыхъ и полныхъ, шва-
бовъ, караконѣвъ, блощицъ и т. д.
якъ и всякыя родъ домовыхъ и
полныхъ насѣкомыхъ шкѣдливыхъ
за помощю найповѣвшихъ вынай-
деныхъ ц. к. прѣв. препаратѣвъ.
Высылае ся за посылплатою
або за готовку платну у Вѣдни.
Правдывъ можно лишень полу-
чити въ:
Хем. Лябораторіи у Вѣдни
III Bezirk, Boerhavegasse Nr. 7
де вырабляють ся всякыя вырѣбы
хемичны и на всякыя реценты вы-
дають ся лѣкарства.

Купуемо
перенешену одѣжъ мужеску
по найвысшихъ цѣнахъ
и ожидаемо посылкѣ подѣ
адресомъ:
Експортъ суконъ
„подѣ Опавою“
Troppau, österr. Schlesien.

АПТЕКА ПОДЪ „СРЪБНЫМЪ ОРЛОМЪ“
ЖИГМОНТА РУКЕРА
поручае:
Сиропъ зѣляно-сладовый Др. Зебургера, знамените
выпробоване средство противъ всякихъ слабостей гру-
дей и гортанки. Уживае ся шо три години для доро-
слыхъ по ложцѣ одъ кавы. — Цѣна бутельки 50 кр.

Въ складахъ зѣстачючихъ подѣ моею фирмою якъ
тоже въ головномъ моимъ складѣ у Львовѣ,
ул. Сикетуска 47
утримую лишень найлѣпшй сорты

НАФТЫ галиційской
невывухающей
и спродаю тую въ складахъ моихъ:
1 литръ нафты подвойно рафин. кристалевою
(Kaiser-Oel) Nr. 00 по 24 кр.
" " подв. раф. **сальоновой** Nr. 0 по 22 кр.
" " чистой **бѣлой** Nr. I по 20 кр.
Купуючимъ въ моимъ головномъ складѣ хотяй
10 литрѣвъ наразъ **опускаю** зъ цѣны повыже-
шонъ 2 кр. на литрѣ и бѣдставляю замовлену
нафту до дому.
При замовленяхъ **цѣлыми бочками** около **180**
литрѣвъ даю одповѣдныя рабатъ. Ктобы але не
хотѣвъ бѣльшой скѣлькости переховувати у себе,
отримае **асигнаты**, за котрыми закуплену нафту
частями въ кождѣмъ моимъ складѣ одобрати може.
Вывухающей нафты, хотяй о много дешевной,
яко товару лишого и дуже небезпечного, цѣлкомъ
не тримаю въ моимъ складѣ.
Нафта, походяча зъ мѣри рафинеріи горить до
крихитки въ кождѣй лампѣ поломнѣю ясною
и спокойнымъ, не коптитъ и не выдае непрїемного
одору.
На провинцію высылаю нафту за переказомъ
до всѣхъ стацій желѣзнодорожныхъ.
Петро Миончиньскій,
у Львовѣ.

БРОНИСЛАВЪ ВИТКЕВИЧЪ
антикаръ у Львовѣ (улица Жолковска, побѣчь рампы)
поручае:

„Регуляторъ“
Въ нестравности, нежитяхъ жолудка, жолтацѣ и
гемороидахъ лѣкъ найповѣнѣйшій и не зрѣванный. Роз-
пускае флегму, регулюе и побуджае травление, гоить
раны жолудка, зтыгае соки нездоровы, справяе лагѣдныя
бѣхѣды и дае добрый аппетитъ.
Цѣна пуделка вразъ зѣ способомъ ужитя 35 кр. в. а.
П о д а к а.
Вп. Брониславъ Виткевичъ антикаръ у Львовѣ.
Честный пане Антикарю!
Одъ бѣльше якъ 10 лѣтъ терпѣла я на нежить
жолудковый и мимо радъ многихъ лѣкарѣвъ, мимо шо
року бѣдуваныхъ курацій купелевыхъ, приписаныхъ ді-
етъ ослабляющихъ цѣлѣй организмъ, перестала я вѣри-
ти въ вылѣчене мое зъ тои несчастной болѣзни, котра
для мене тымъ тяжшою була, шо я, маючи родню, чу-
ла ся дуже несчастною. Вычитавши въ аносахъ „Ка-
лендаря здоровья“ о рѣжныхъ оригинальныхъ сред-
ствахъ въ Вашѣй аптицѣ находячихъ ся, просила я о
присланѣ менѣ Вашего лѣку „Регуляторъ“. Уже по
кѣлькы дняхъ учула я велике улегчене. Тиснене подѣ
грудьми, котре до зѣмлѣныя допрываджувало, постоянно
устало. До тыждня могла я вже ѣсти стравы, якихъ
одъ кѣлькы лѣтъ не употребляла.
Тожъ жслаю Вамъ Пане, абы всѣ бажающы пайти
улегчене въ ихъ терпѣняхъ такъ були задоволены зъ
ужитя Вашихъ средствъ, якъ я, и такою-же вдячностію
були переняты для Васъ якъ я, а тогды труды Вашы
для допоможены терпячѣй людскости не сповзнуть на
ничѣмъ. Зъ поважалемъ
Сянѣкъ 1 липця 1890. **Ядвига Коллеръ,**
вдова по официалѣстѣ приватномъ.